

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

przeciwko **Osiedle (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 15 808,09 złotych (piętnaście tysięcy osiemset osiem złotych dziewięć groszy) wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 1 021,14 złotych za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- 5 963,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- 5 667,84 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- 1 030,40 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty,
- 415,04 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty,
- 1 094,45 złotych za okres od dnia 17 września 2017 roku do dnia zapłaty,
- 445,33 złotych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III. oddala wniosek o nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności;

IV. zasądza od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 302 złotych (trzysta dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 grudnia 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. domagał się zasądzenia od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 16 308,09 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 1 521,14 złotych za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 963,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 667,84 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 1 030,40 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 415,04 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 1 094,45 złotych za okres od dnia 17 września 2017 roku do dnia zapłaty, 445,33 złotych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia zapłaty i 170,85 złotych za okres od dnia 26 października 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony łączyła umowa sprzedaży, w ramach której pozwany mógł kupować towary z odroczonym terminem płatności. Pozwany kupił i odebrał towar udokumentowany fakturami numer FS-G./ (...) na kwotę 1 521,14 złotych, numer FS-G./ (...) na kwotę 5 963,04 złotych, numer FS-G./ (...) na kwotę 5 667,84 złotych, numer FS-G./ (...) na kwotę 1 030,40 złotych, numer FS-G./ (...) na kwotę 415,04 złotych, numer FS-G./ (...) na kwotę 1 094,45 złotych i numer FS-G./ (...) na kwotę 445,33 złotych, jednakże nie uiszczył za nie należności. Nadto pozwany na skutek monitów powoda o zapłatę przedłożył harmonogram spłat, którego jednak także nie dotrzymał.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 19 kwietnia 2018 roku” (k. 11-16 akt) powód Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. sprecyzował, że domaga się zasądzenia od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 15 808,09 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 1 021,14 złotych za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 963,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 667,84 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 1 030,40 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 415,04 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 1 094,45 złotych za okres od dnia 17 września 2017 roku do dnia zapłaty, 445,33 złotych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 03 lipca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 1944/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił powyższe żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że miał wolę polubownego rozwiązania sporu, jednak brak środków pieniężnych uniemożliwił mu wykonanie ugody. Pozwany wskazał, iż obecnie istnieje perspektywa wpływu środków pieniężnych, wobec czego wniósł o rozłożenie należności na raty oraz o przeprowadzenie mediacji.

Oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 18 stycznia 2019 roku powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 500 złotych oraz wniósł o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na ryzyko niewypłacalności pozwanej spółki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2017 roku pomiędzy Osiedle (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako kupującym a Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jako sprzedającym została zawarta umowa handlowa dotycząca udzielenia przez sprzedającego kredytu kupieckiego Osiedle (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

umowa handlowa dotycząca kredytu kupieckiego – k. 53-55 akt

W dniu 24 lipca 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 1 521,14 złotych, z terminem płatności do dnia 27 sierpnia 2017 roku.

faktura – k. 26-27 akt, dowody wydania zewnętrznego – k. 28-30 akt

W dniu 31 lipca 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 5 963,04 złotych, z terminem płatności do dnia 30 sierpnia 2017 roku.

faktura – k. 31 akt, potwierdzenie zamówienia – k. 33 akt, dokument przyjęcia zewnętrznego – k. 34 akt, faktura – k. 32 akt

W dniu 31 lipca 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 5 667,84 złotych, z terminem płatności do dnia 30 sierpnia 2017 roku.

faktura – k. 35 akt, potwierdzenie zamówienia – k. 38 akt, dokument przyjęcia zewnętrznego – k. 37 akt, faktura – k. 36 akt

W dniu 01 sierpnia 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 1 030,40 złotych, z terminem płatności do dnia 03 września 2017 roku.

faktura – k. 39 akt, dokument wydania zewnętrznego – k. 40 akt

W dniu 03 sierpnia 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 415,04 złotych, z terminem płatności do dnia 03 września 2017 roku.

faktura – k. 41 akt, dokument przyjęcia zewnętrznego – k. 43 akt

W dniu 10 sierpnia 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 1 094,45 złotych, z terminem płatności do dnia 16 września 2017 roku.

faktura – k. 44 akt, dokument przyjęcia zewnętrznego – k. 47, 50 akt

W dniu 18 sierpnia 2017 roku Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kupił od Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. materiały budowlane.

Sprzedaż została udokumentowana fakturą numer FS-G./ (...) na kwotę 445,33 złotych, z terminem płatności do dnia 18 września 2017 roku.

faktura – k. 51, dokument wydania zewnętrznego – k. 52 akt

Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wezwał Osiedle (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 16 137,24 złotych tytułem powyższych należności oraz do zapłaty kwoty 170,85 złotych tytułem kosztów windykacji.

W wyniku powyższego wezwania strony podjęły negocjacje, a Osiedle (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zobowiązało się do spłaty zadłużenia w ratach, przy czym z ustalonego harmonogramu spłat uiszczono tylko kwotę 500 złotych.

niesporne, a nadto: wezwania do zapłaty – k. 56, 57 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także powyżej wskazane dokumenty przedłożone przez powoda w toku postępowania, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 18 stycznia 2019 roku powód Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. cofnął pozew w zakresie żądania kwoty 500 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w związku z uiszczeniem tej należności przez pozwanego w toku procesu.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem zgoda pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na dokonanie tej czynności nie była wymagana.

Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrywał się, ażeby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa. Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. postanowił jak w punkcie drugim wyroku.

W ocenie Sądu powództwo w pozostałym zakresie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Uwzględniając powyżej wskazane oświadczenie o częściowym cofnięciu pozwu, w niniejszej sprawie powód Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 15 808,09 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 1 021,14

złotych za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 963,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 667,84 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 1 030,40 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 415,04 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 1 094,45 złotych za okres od dnia 17 września 2017 roku do dnia zapłaty, 445,33 złotych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z umowy sprzedaży towarów – materiałów budowlanych dostarczonych pozwanemu oraz faktu nie uiszczenia przez pozwanego należności wynikających z wystawionych przez powoda z tego tytułu faktur numer: FS-G./ (...), FS-G./ (...), FS-G./ (...), FS-G./ (...), FS-G./ (...), FS-G./ (...) i FS-G./ (...), jak również – odnośnie kwoty 170,85 złotych – tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności.

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Powyższy przepis kreuje zatem stosunek obligacyjny o charakterze dwustronnie zobowiązującym. Sprzedawca (tu – powód) zobowiązuje się wydać towar, zaś kupujący (tu – pozwany) zobowiązuje się zapłacić ustaloną za ten towar cenę.

W świetle powyższego uznać należy, że umowa sprzedaży jest umową wzajemną – obowiązkom sprzedawcy przeniesienia własności rzeczy i wydania jej odpowiadają bowiem obowiązki kupującego zapłaty ceny i odbioru przedmiotu sprzedaży.

Stan faktyczny niniejszej sprawy w zasadzie pozostawał w całości bezsporny, pozwany Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie kwestionował ani faktu, że towary udokumentowane wyżej wskazanymi fakturami odebrał w ilości i wskazanym tam asortymencie ani wartości należności, do zapłaty której był zobowiązany.

Skoro więc pozwany nie kwestionował, że strony łączyły umowy sprzedaży zawierane w ramach ramowej umowy o współpracy, że powód swoje obowiązki wynikające z tych umów wykonał prawidłowo, to mając na uwadze również i to, że pozwany bezspornie należności wynikających z wystawionych faktur (poza kwotą 500 złotych) nie uiszczył, a jednocześnie nie kwestionował ich wysokości, uznać należało, że powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę należności dochodzonej niniejszym pozwem wraz z odsetkami, zwłaszcza, że pozwany nie tylko nie wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań zgodnie z treścią umowy i nie zapłacił należnego powodowi wynagrodzenia za dostarczone mu materiały budowlane, ale nie uczynił tego nawet w zaproponowanej przez siebie częstotliwości, wobec czego należało uznać, iż powód był uprawniony do żądania ochrony swoich praw na drodze postępowania sądowego, zaś zgłoszone przez niego żądanie zapłaty ceny za sprzedany towar – w świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy – w całości Sąd uznał za zasadne.

Również za zasadne Sąd uznał żądanie powoda zasądzenia od pozwanego kwoty 170,85 złotych tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności. W tym miejscu wskazać należy, że rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro (ich równowartości) przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione i roszczenie o taką rekompensatę powstaje bowiem po upływie terminów zapłaty określonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy.

W ocenie Sądu wnioski pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o rozłożenie należności na raty nie zasługiwał na uwzględnienie, Sąd nie dopatrył się bowiem w niniejszej sprawie szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie dyspozycji normy art. 320 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego

świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione, jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę sytuacji finansowej i interesów wierzyciela. Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądzonego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratałnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61). Przy czym jednolicie przyjmuje się w orzecznictwie, że rozłożenie na raty może mieć miejsce tylko wtedy, gdy w sprawie zostanie wykazane, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponować środkami dla wykonania tak zmodyfikowanego obowiązku. Tymczasem pozwany okoliczności tej nie wykazał, ograniczył się jedynie do głośnych twierdzeń o przejściowej trudnej sytuacji finansowej i rozpoczęciu sprzedaży mieszkań w niedalekiej przyszłości. Jednocześnie podkreślić należy, że pozwany zaciągnął przedmiotowe zobowiązanie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, więc jako przedsiębiorca obarczony jest zaostrzoną miarą staranności. Przedsiębiorca bowiem będąc profesjonalnym uczestnikiem stosunków gospodarczych powinien dostrzegać korzyści wynikające z terminowej realizacji zobowiązań i tylko wyjątkowe okoliczności mogą uzasadnić rozłożenie należności na raty w trybie „moratorium sędziego”. Ponadto wskazać należy, iż pozwany zwlekał z zapłatą należności przez okres ponad roczny, powyższy fakt implikuje wniosek, iż powód zmuszony był kredytować działalność strony pozwanej przez znaczący okres i brak jest szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby dalsze obciążanie strony powodowej następstwami nieterminowych realizacji zobowiązań strony pozwanej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie pierwszym wyroku przyjmując za podstawę prawną przepis art. 535 k.c. w zw. z art. 7 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 15 808,09 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 1 021,14 złotych za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 963,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 5 667,84 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, 1 030,40 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 415,04 złotych za okres od dnia 04 września 2017 roku do dnia zapłaty, 1 094,45 złotych za okres od dnia 17 września 2017 roku do dnia zapłaty, 445,33 złotych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia zapłaty.

W punkcie trzecim wyroku Sąd oddalił wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 3 k.p.c., albowiem powód w żaden sposób nie udowodnił, aby istniało ryzyko, że wdrożenie wyroku do wykonania w zwykłej procedurze uniemożliwi lub utrudni jego wykonanie albo narazi powoda na szkodę. Sam fakt, że pozwana spółka nie reguluje w terminie należności nie stanowi bowiem dowodu na jej niewypłacalność. Powód zaś nie przedstawił żadnych dowodów na to, że przeciwko pozwanej spółce złożony został lub planuje się złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, bądź też pozwany dokonuje spieniężania majątku, czy jego przenoszenia na inne podmioty, co w przyszłości mogłoby utrudnić wykonanie wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie czwartym wyroku na podstawie 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym to przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd miał na uwadze, że w sytuacji, w której przyczyną częściowego cofnięcia pozwu było zaspokojenie roszczenia wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa – w takim przypadku za stronę przegrywającą w tym zakresie w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy uznać pozwanego. W świetle powyższego Sąd zasądził od pozwanego Osiedle (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 302 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na która składała się kwota 300 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwota 2 złotych tytułem opłaty manipulacyjnej uiszczonej przy wnoszeniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.